

Departementet for Erhverv, Handel
Råstoffer, Justitsområdet og Ligestilling
Att.: Anette Juul-Nielsen

Sendt pr. e-mail anjn@nanog.gl.

Nuuk, den 26. november 2024
Brev nr. D24-13326
Sagsnr. S24-382

Høringssvar på Råstofstrategien 2025-2029 BOJ

Grønlands Erhverv (GE) fremsender hermed sit høringssvar til den nævnte strategi.

Som udgangspunkt ønsker GE at udtrykke sin anerkendelse af, at vi har fået mulighed for at bidrage til høringsprocessen omkring dette omfattende arbejde.

Råstofstrategien 2025-2029 præsenterer Naalakkersuisut's vision om at etablere en bæredygtig og robust mineindustri, der væsentligt bidrager til Grønlands økonomiske udvikling og den globale grønne omstilling. Strategien fokuserer på fire hovedområder:

1. Bæredygtighed og Samfund.
2. Attraktive Investeringsrammer.
3. Mineraler til Den Grønne Omstilling.
4. Kortlægning og Geodata.

GE mener, at Naalakkersuisut stadig mangler at levere et "proof of concept" for den lovgivning, der blev indført, da Grønland overtog ansvaret for råstofområdet. Råstofindustrien i Grønland er fortsat under udvikling, og derfor vil den kommende strategi for 2025-2029 være afgørende for branchens succes.

Råstofstrategien for 2025-2029 lægger et solidt konceptuelt fundament, men adresserer ikke tilstrækkeligt de praktiske barrierer, som efterforsknings- og mineselskaber oplever. Selvom strategien hjælper med at opstille en vision, kræver den betydelige forbedringer for at skabe de nødvendige betingelser for en blomstrende mineindustri i Grønland.

GEs brancheudvalg for råstoffer har tidligere udtrykt behov og ønsker i relation til udviklingen af industrien, som der burde være blevet taget politiske tiltag for.

GE vurderer, at følgende udfordringer skal have opmærksomhed:

1. Manglende Infrastruktur:

- Fjernbeliggenhed og manglende transport-, energi- og kommunikationsnetværk.
- Høje omkostninger ved etablering af mineoperationer.

2. Usikkerhed omkring Investeringer:

- Komplicerede regler og bureaukrati afskrækker investorer.
- Begrænset lokal ekspertise inden for finansiering og forhandlinger.

3. Offentlig Opbakning og Accept:

- Utilstrækkelig offentlig forståelse af mineindustriens fordele og påvirkninger.
- Mistillid til miljø- og sociale sikkerhedsforanstaltninger.

4. Arbejdskraft og Kompetenceudvikling:

- Afhængighed af udenlandsk arbejdskraft pga. mangel på lokale kvalificerede medarbejdere.

5. Bæredygtighed og Risikostyring:

- Udfordringer med integration af vedvarende energiløsninger.

For at realisere det fulde potentiale opfordrer GE Naalakkersuisut til at levere praktiske løsninger på de nævnte barrierer:

- Finansielle incitamentener:
  - Der mangler tiltag som finansielle incitamentener skatteincitamentener og risikodelingsmekanismer for at tiltrække tidlige efterforskningsvirksomheder.
  - Selvom der er initiativer fra Naalakkersuisut til at positionere sig over for EU og USA med tilsvarende finansiering fra disse, nævnes der ikke, hvordan finansieringen af efterforskningsprojekter indtil det stadie, hvor EU/USA-finansiering er mulig, kan forbedres.
  - Der er nævnt skabelse af et gunstigt investeringsmiljø gennem forbedrede reguleringer, digitalisering, skattereformer og transparente aftaler, men der er ingen specifik nævnelser eller forpligtelse til mål og tidslinjer.
- Reguleringsprocesser gjort mere konkurrencedygtige internationalt.
  - Selvom strategien nævner forenkling af processer, er eksisterende udfordringer som lange sagsbehandlingstider og bureaukratiske hindringer utilstrækkeligt adresseret.
- Infrastruktur:
  - Strategien mangler detaljerede forpligtelser til at adressere Grønlands logistiske og energimæssige infrastrukturudfordringer.
- Arbejdsstyrke- og lokalsamfundsprogrammer skal udvides.
  - Eksisterende tiltag fokuserer på generel opkvalificering, men mangler minespecifikke uddannelsesprogrammer, der er tilpasset industriens behov. Det er et faktum, at selvom Naalakkersuisut taler om mere uddannelse og træning, reduceres midlerne til netop dette.

- Handlingsorienterede ESG-tiltag er nødvendige.
  - Strategien diskuterer miljømål, men giver begrænsede konkrete planer for at tilskynde til brug af vedvarende energi eller mindske den miljømæssige påvirkning fra mineaktiviteter.

GE vil opfordre Naalakkersuisut til at overveje følgende input i forhold til udviklingen af råstofindustrien, som kan have stor betydning for Grønlands økonomi:

1. Udvikling af infrastruktur:

- Prioriter partnerskaber til at finansiere og udvikle transport-, energi- og digital infrastruktur i mineområder.
- Introducer incitamenter til udvikling af fælles infrastruktur på tværs af industrier.

2. Effektivisering af regulering:

- Forenkle licens- og skattesystemer for at tiltrække investeringer.
- Standardiserede administrative processer og fremskyndet digital transformation inden for ansøgnings- og overholdelsesprocesser.
- Personalsituationen (underbemanding) i Naalakkersuisuts departement skal der gøres noget ved for at departementet kan yde en effektiv støtte til væksten i mineralsektoren, som Naalakkersuisut ønsker at udvikle.

3. Offentlig engagement:

- Implementer informationskampagner om de socioøkonomiske fordele ved minedrift, i samarbejde med industrien, NGO'er og andre konsulenter.

4. Udvikling af arbejdsstyrken:

- Forbedr og invester yderligere i Mineskolen med minespecifikke træningsprogrammer.
- Etabler stipendier og lærlingeprogrammer for lokale unge inden for mine-relaterede områder.
- Stå for at sende den lokale arbejdsstyrke ud til miner andre steder i verden i et samarbejde med udenlandske partnere for at fremme viden og "best practice" i og om branchen.

5. Miljøbeskyttelse:

- Tilvejebring finansieringen til løsninger inden for vedvarende energi, der er skræddersyet til fjerntliggende mineområder.

6. Data og gennemsigtighed:

- Udvikl interaktive platforme til miljø- og driftsdata.

7. Global positionering:

- At styrke forbindelserne til internationale organisationer yderligere med fokus på kritiske mineraler og grønne teknologier.
- Fremhæv Grønlands rolle i globale forsyningskæder for grønne energimaterialer i samarbejde med industrien.

8. Samfundsmæssige fordele:

- Revider Impact Benefit Agreements (IBAs) for at sikre gennemsigtighed og målbare resultater.

9. Langsigtet strategitilpasning:

- Opdater løbende strategien for at inkorporere nye teknologier og markedstendenser.
- Overvåg fremskridt i forhold til bæredygtighedsindikatorer og FN's mål.

Disse forslag sigter mod at sikre, at Grønlands råstofstrategi ikke kun udvikler minedriften bæredygtigt, men også integrerer bredere samfundsmæssige og miljømæssige prioriteter og lægger et stærkt fundament for vækst i de næste fem år.

Citatet på side 28: *"Det er nødvendigt at være attraktiv som investeringsland for industrien"* skal også gælde for andre områder i strategien end *"Fokusområde 4: Kortlægning og geodata."* Fokusområder 1 & 2 relaterer sig i deres overskrifter til Grønlands økonomi. GE opfordrer derfor til "specificerede initiativer" inden for områder, der omhandler:

- Den samlede grønlandske økonomi med henblik på bl.a.
- Finansiering af uafhængighed og generelt af velfærdssamfundet.

Hvor den grønlandske råstofindustri skal bidrage til samfundsmæssige investeringer, herunder vejen mod en autonom økonomi. For efterforsknings- og mineselskaber samt deres investorer, der er aktive i Grønland, er der meget på spil. De har alle "skin in the game," men som strategien er formuleret nu, med mangel på konkrete og specifikke initiativer, virker det som om, Naalakkersuisut ikke er villige til at have "skin in the game".

Som strategien foreligger i sin nuværende udgave, er der – på trods af talrige konkrete initiativer – ingen succeskriterier til tidsfaktorer, som strategien og dens fremdrift kan blive vurderet i forhold til.

Det er et faktum, at alle aspekter af infrastrukturen i Grønland er udfordrende og dyre, hvilket også er en del af årsagen til, at Naalakkersuisut ejer virksomheder, der leverer infrastrukturløsninger overalt i Grønland.

Givet Grønlands begrænsede frie kapital kunne det være en praktisk tilgang for Naalakkersuisut at støtte efterforsknings- og mineselskaber gennem selvstyrejede virksomheder (SOE'er), såsom TUSASS, Nukissiorfiit, RAL, Air Greenland, Greenland Airport, SIKUKI, KNI/Polaroil. Her er nogle eksempler:

Infrastruktur og Selvstyrejede Virksomheder (SOEs)

1. Koordinering og fælles brug af infrastruktur:

a. Telekommunikation:

- i. Udvid digital infrastruktur (satellit, bredbånd eller 5G) for at støtte fjerntliggende efterforskningssteder.
- ii. Muliggør adgang til pålidelige kommunikationsnetværk, som er afgørende for driftsmæssig effektivitet og sikkerhed. Lige nu er TUSASS ikke villig til at tilbyde løsninger til priser, der er konkurrencedygtige i forhold til lignende produkter uden for Grønland eller endda sammenlignelige med, hvad der tilbydes til byer og bygder i Grønland. TUSASS hævder, at de kun er forpligtet til at levere produkter til byer og bygder, men samtidig tillader Telestyrelsen ikke mineselskaber at købe produkter fra eksempelvis andre internetudbydere som følge af TUSASS' koncession.

b. El- og vandkraft:

- i. Udvikl modulære løsninger for vedvarende energi (f.eks. mikronet, vind- eller solenergi) gennem det selvstyrejede elselskab.
- ii. Tilbyd præferentielle aftaler til mineselskaber for tilslutning til eksisterende eller ny vedvarende energiinfrastruktur.
- iii. Mineselskaber kunne tillades at være dækket af servicekontrakten mellem Naalakkersuisut og PolarOil, så de kan købe brændstof til en lavere pris. Alternativt kunne der forhandles et maksimalt tillæg til verdensmarkedets dagspris ved køb af brændstof fra PolarOil.

c. Fly- og skibsfart:

- i. Forhandl rabatterede fragt- og passagerydelser til mineselskaber gennem det nationale fly- og skibsfartsselskab.
- ii. Prioriter fragtruter til regioner med aktive mineprojekter for at reducere logistiske omkostninger.
- iii. Forhandl aftaler, der gør det muligt for et mineselskab at kvalificere sig som en destination under serviceaftalerne mellem Naalakkersuisut, kommunerne og Air Greenland for helikoptertransport.

2. Statsstøttede kontrakter:

- a. Skab fastprisaftaler eller langfristede kontrakter med selvstyrejede selskaber for tjenester som elektricitet og transport, hvilket giver mineselskaber økonomisk forudsigelighed.
- b. Saml tjenester gennem selvstyrejede selskaber på tværs af flere industrier for at sikre, at fælles infrastruktur er økonomisk bæredygtig.

3. Medfinansiering af infrastruktur gennem offentligt-private partnerskaber:
  - a. Inviter mineselskaber til at medfinansiere infrastruktur som havne, veje og energianlæg mod reducerede driftsomkostninger eller skattefordele.
4. Infrastruktur-knudepunkter:
  - a. Udpeg strategiske "mineknudepunkter" i ressourcerige regioner, hvor selvstyrejede selskaber leverer centraliserede tjenester.

Et forslag, der ikke er relateret til selvstyrejede selskaber, men til Departementet for Finanser og Skatter, er fjernelse af importafgifter på nødberedskabsfartøjer, som selskaberne er forpligtet til at have i overensstemmelse med de strenge HSE-krav.

Et andet forslag, der ville være værd at overveje, var at oprette en afdeling af KTI skolen i Sydgrønland, hvor træning og uddannelse af minearbejdere kunne foregå. Dette med muligheden for at arbejde i aktive miner, mens den indledende træning og uddannelse m.h.p. at arbejde i felten, arbejde med maskiner m.h.p. udstedelse af certifikater og andre kurser på KTI skolen i Sisimiut.

Fordele ved denne tilgang

- Minimerede offentlige udgifter: Kræver ingen direkte kapitalinvestering, kun optimering af eksisterende ressourcer.
- Delte fordele: Infrastruktur gavner både minesektoren og andre industrier, hvilket fremmer den samlede økonomiske udvikling.

- Tiltrækning af udenlandske investeringer: Pålidelig infrastruktur reducerer risici og omkostninger for internationale investorer, hvilket gør Grønland mere konkurrencedygtigt.

Ved at udnytte eksisterende selvstyrejede selskaber og fremme partnerskaber kan Grønland effektivt støtte minesektoren uden at belaste de offentlige finanser, hvilket sikrer bæredygtig vækst i overensstemmelse med nationale mål.

Øvrige Bemærkninger:

- GE mener, at det er afgørende, at Naalakkersuisut påtager sig en rolle som ad hoc-rådgiver i forbindelse med "...møder mellem investeringsfonde og råstofindustrien", og at denne ad hoc-rolle udøves på initiativ af de primære parter – investorer og industrien – og deres behov i forhold til konkrete initiativer. Det bør derfor ikke være Naalakkersuisut's rolle at facilitere møder mellem parterne. Dette bør overlades til de primære aktører inden for råstofeftersforskning og -udvinding.
- GE finder det positivt på, at Naalakkersuisut ønsker at revurdere de eksisterende IBA'er.
- Det fremgår blandt andet af strategien (s. 14), at *"vi vil i samarbejde med industrien arbejde for tiltag, der gør det attraktivt og muligt at gennemføre forskellige grønne løsninger inden for energieffektiv infrastruktur, såsom vand- og vindkraft"*. Denne holdning, som kommer til udtryk i citatet, er vejen frem for samarbejde mellem industri og den offentlige sektor i råstofsektoren, hvor offentlige initiativer tages på anmodning af og koordineres med råstofsektorens interesser og planer.

- GE opfordrer Naalakkersuisut til at forholde sig til ekspropriationsmuligheden i Uranloven, Råstofloven og Småskalleloven, således at industrien kender forudsætningerne herfor, og der dermed kan skabes et investeringsvenligt miljø.
- I strategien bør det overvejes, at den grundlæggende forudsætning for, at disse projekter kan være bæredygtige, er, at de er økonomisk holdbare. Industriens projekter vil ikke kunne realiseres, hvis den økonomiske bæredygtighed undermineres eller reduceres væsentligt i samspil med sociale og miljømæssige hensyn.
- Det nævnes i strategien, at "fortsat aktivitet i landet sikres ved at forpligte efterforskningselskaberne til at udforske licensområder". Det er uklart om der refereres til den eksisterende minelov, eller om der påtænkes at øge efterforskningsforpligtelserne og/eller at kræve at dele eller hele forpligtelsen lægges fysisk i efterforskningsområdet. Det er GBA's holdning at den eksisterende ordning er velfungerende og rimelig og skal bemærke at det er og fortsat skal være licensholderens endegyldige beslutning hvordan efterforskningsforpligtelserne indfries.
- Bemærkningerne om at involvere flere dele af den offentlige sektor har sandsynligvis kun lidt at gøre med en del af visionen. Den primære del af visionen bør være at gøre industrien til en hovedindtægtskilde til finansiering af det grønlandske samfund. I denne sammenhæng kan det ikke være et mål i sig selv at engagere flere dele af den offentlige administration. Jobskabelse er kun ét eksempel på succes i forbindelse med råstofudvinding, men det bør være i samfundets interesse, at hovedparten af disse job skabes i den private sektor.

- Der stilles krav – relevante eller irrelevante – til industrien, hvilket naturligvis ikke fremmer industriens internationale konkurrenceevne. Strategien mangler forslag til, hvordan de råstoffer, der udvindes i Grønland, kan leveres til omverdenen i forbindelse med den grønne omstilling.
- Generelt foreslår GE, at Naalakkersuisut, for at ende med en visionær strategi for råstofindustrien, bør:
  - foreslå, hvordan eksportmuligheder kan fremmes i stedet for kun at stille krav til industrien
  - foreslå afbødninger af naturkatastrofer
  - fokusere på import af CO₂ til CCS
- Det bør fremgå af strategien, at det politisk anerkendes, at økonomien er forudsætningen for opretholdelsen af velfærdssamfundet og derfor også den primære faktor i forbindelse med realiseringen af råstofprojekterne.
- De relevante parter i råstofindustrien skal kunne involvere Naalakkersuisut i det omfang, et råstofselskab ønsker at trække på offentlige ressourcer i rådgivningsmæssig eller anden sammenhæng. Den offentlige sektor bør derimod ikke agere facilitator, men snarere som en ad hoc-rådgiver i bredest mulige forstand, i det omfang parterne i industrien – primært råstofselskaber og investorer – ønsker den offentlige sektors involvering.
- GBA arbejder for og med kønsdiversitet i relevante sammenhænge. Det forekommer dog GBA, at de bemærkninger, der er anført i strategien, er en smule for tidlige netop i forhold til strategien, så længe rammerne for råstofindustrien ikke er mere detaljeret fastlagt.

Kønsdiversitet arbejdes der med inden for arbejdsmarkedspolitikken, hvor det også hører hjemme. GBA anbefaler derfor, at de ressourcer og kompetencer, der ligger under det ressortområde, som arbejdsmarkedspolitikken tilhører, udnyttes, og at man ikke anvender ressourcer inden for råstofområdet på noget, der allerede håndteres andre steder i det politiske spektrum.

Afslutning.

GE vil gerne rose Naalakkersuisut for intentionen om et tæt samarbejde med forskningen. Et sådant samarbejde bør baseres på en markedsvurdering af, om der er behov for, og i givet fald i hvilket omfang, et sådant samarbejde er nødvendigt.

GE opfordrer Naalakkersuisut til at udvikle en visionær strategi, der fremmer eksportmuligheder, løser infrastrukturelle barrierer og understøtter en bæredygtig økonomisk udvikling.

Råstofindustrien bør ses som en central aktør i Grønlands overgang til en selv bærende økonomi og velfærdssamfund, der ønsker at deltage i dette arbejde og vil stå til rådighed for den videre udvikling af strategien.

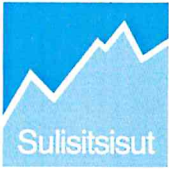
Departementet bedes venligst anerkende modtagelsen af dette hørings svar.

Med venlig hilsen

Lars Krogsgaard-Jensen
Jurdisk Konsulent

Nuuk, den 26. november 2024
Brev nr. D24-13315
Sagsnr. S24-382

Consultance response on "Greenland Mineral Resource Strategy 2025-2029.

Greenland's Business Association (GBA) hereby submit its consultation response to the above-mentioned strategy.

As a starting point, GBA wants to express its recognition that we have been given the opportunity to provide a response in a hearing process on this huge work.

The Greenlandic Mineral Strategy 2025-2029 outlines Naalakkersuisut's vision to establish a sustainable and resilient mining industry that contributes significantly to Greenland's economic development and the global green transition focusing on 4 key areas:

1. Sustainability and Society.
2. Attractive Investment Frameworks.
3. Minerals for the Green Transition.
4. Mapping and Geodata.

It is the opinion of GBA that Naalakkersuisut is still without "proof of concept" when it comes to the legislation which has been enforced, since mineral resources became the responsibility of Greenland itself.

As such, the raw materials industry in Greenland is still an industry that is under development. Therefore the coming strategy for 2025 – 2029 will be important in order to achieve success for this industry.

The Mineral Strategy 2025-2029 lays a strong conceptual foundation but falls short in addressing practical barriers that exploration and mining companies face. While the strategy helps in setting a vision, it requires significant enhancement to deliver the conditions necessary for a thriving mining industry in Greenland.

GBA's industry committee for raw materials has previously expressed the need and wishes in relation to the development of the industry for which measures should have been taken from the political side.

It is the opinion of GBA that there are some key challenges which need to be addressed:

1. Limited Infrastructure:

- Remote locations and lack of transport, energy, and communication networks.
- High costs associated with establishing mining operations.

2. Investment Uncertainty:

- Complex regulations and bureaucratic processes deter investors.
- Limited local expertise in financing and investment negotiations.

3. Public Perception and Acceptance:

- Insufficient public understanding of mining benefits and impacts.
- Distrust in environmental and social safeguards.

4. Talent and Workforce Development:

- Dependence on foreign labour due to a lack of local skilled work force.

5. Environmental Sustainability and Risk Management:

- Challenges in integrating renewable energy solutions.

To reach the full potential Naalakkersuisut is recommended to provide practical solutions in order to address barriers like:

- Financial incentives for exploration and mining.
  - There is no mention of financial incentives, tax incentives, or risk-sharing mechanisms to attract early-stage exploration companies.
  - While there are initiatives from Naalakkersuisut to position itself towards EU and USA with respective fundings from these, there is no mention of how financing of mineral development projects until the stage where EU/US fundings are possible can be improved.
  - There are mentioning of creating an enabling environment for investments through improved regulations, digitalization, tax reforms, and transparent agreements, but no specific mention or commitment to goals and timelines.
- Regulatory processes made more competitive internationally.
  - While the strategy mentions simplifying processes, existing challenges like long permitting timelines and bureaucratic hurdles remain inadequately addressed.
- Infrastructure.
  - The strategy lacks detailed commitments to addressing Greenland's logistical and energy infrastructure challenges.

- Workforce and community engagement programs must be expanded.
  - Existing efforts focus on general upskilling but lack mining-specific training programs tied to industry needs. It is a fact that while Naalakkersuisut talks about more training and education, funds to do exactly that are being reduced.
- Actionable ESG measures are needed.
  - The strategy discusses environmental goals but provides limited actionable plans to incentivize renewable energy adoption or mitigate the environmental impact of mining activities.

GBA would encourage Naalakkersuisut to consider inputs in relation to the development of the mineral industry that can be of great importance to the Greenlandic economy, such as:

1. Infrastructure Development:

- Prioritize partnerships to fund and build transportation, energy, and digital infrastructure in mining areas.
- Introduce incentives for shared infrastructure development across industries.

2. Regulatory Efficiency:

- Simplify licensing and tax structures to attract investments.
- Standardized administrative processes and accelerated digital transformation in application and compliance processes.
- Understaffing in Naalakkersuisut's department needs to be addressed for them to be able effectively to support the growth of the mineral sector that Naalakkersuisut wants to develop.

3. Public Engagement:

- Implement communication campaigns about the socio-economic benefits of mining. Some with the industry, some with NGO and other consultants.

4. Workforce Development:

- Improve and invest further in the Mining School for mining-specific training programs.
- Establish scholarships and apprenticeships for local youth in mining-related fields.
- Send local people to work on mine-sites around the world by cooperating with foreign partners, to promote increased knowledge and best practice.

5. Environmental Safeguards:

- Provide funding for renewable energy solutions tailored to remote mining sites.

6. Data and Transparency:

- Develop interactive platforms for environmental and operational performance data.

7. Global Positioning:

- Continue to strengthen ties further with international organizations focusing on critical minerals and green technologies.
- Promote Greenland's role in global supply chains for green energy materials in cooperation with the industry.

8. Community Benefits:

- Revise Impact Benefit Agreements (IBAs) to ensure transparency and measurable outcomes.

9. Long-term Strategy Alignment:

- Regularly update the strategy to incorporate emerging technologies and market trends.
- Monitor progress against sustainability indicators and FN's (UN) goals.

These suggestions aim to ensure that Greenland's mineral strategy not only develops the mining industry sustainably but also integrates broader societal and environmental priorities, setting a strong foundation for growth over the next five years.

The quote on page 28 "It is necessary to be attractive as an investment country for industry" must also apply to the other areas in the strategy than "Focus area 4: Mapping and geodata." Focus areas 1 & 2 relate in their headings to Greenland's economy. GBA is therefore calling for "Specified initiatives" in areas for

- the overall Greenlandic economy with a view to i.a. on
- financing of independence and generally of the welfare society,

where the raw materials industry can/must contribute to overall societal investments, including the path to an autonomous economy. For the exploration- and mining companies and their investors active in Greenland there is a lot at stake.

They all have "skin in the game", so to speak. As the strategy is worded now, although there are a number of concrete initiatives detailed, there are no success criteria or timelines included against which progress on the strategy can be measured.

It is a fact that all facets of infrastructure in Greenland are challenging and expensive, which is also part of the reason why Naalakkersuisut own companies that provide infrastructure solutions all over Greenland.

Given Greenland's limited free capital, leveraging state-owned enterprises (SOEs), such as TUSASS, Nukissiofiit, RAL, Air Greenland, Greenland Airport, SIKUKI, KNI/Polaroil could be a practical way for Naalakkersuisut to support exploration and mining companies. Here are a few examples:

Strategic Use of State-Owned Enterprises:

1. Coordination and Shared Use of Infrastructure:

a. Telecommunication:

- i. Expand digital infrastructure (satellite, broadband, or 5G) to support remote exploration sites.
- ii. Enable access to reliable communication networks, crucial for operational efficiency and safety.
- iii. Right now, TUSASS is not willing to offer solutions at prices that are competitive to similar products from outside of Greenland, or even comparable to what is offered to cities and settlements in Greenland. TUSASS argue that they are only obligated to deliver products to cities and settlements, but on the other hand Telestyrelsen does not allow mining companies to buy products from e.g. other internet providers as a result of TUSASS' concession.

b. Electricity and Hydro-Power:

- i. Develop modular renewable energy solutions (e.g., microgrids, wind, or solar) through the Naalakkersuisut-owned electricity company.
- ii. Offer preferential agreements to mining companies to connect to existing or new renewable energy infrastructure.
- iii. Mining companies could be allowed to be covered under the service contract between Naalakkersuisut and PolarOil enabling the companies to buy fuel at a lower price. Alternatively, that a maximum add-on to world market's day-price is negotiated when buying fuel from PolarOil.

c. Airline and Sea freight:

- i. Negotiate discounted freight and passenger services for mining companies via the national airline and sea freight operators.
- ii. Prioritize cargo routes to regions with active mining projects, reducing logistical costs.
- iii. Negotiate arrangements that allow a mining company to qualify for becoming a destination under the service agreements between Naalakkersuisut, municipalities, Royal Arctic Line and Air Greenland for helicopter transport.

2. Government-Backed Contracts:

- a. Create fixed-price or long-term contracts with SOEs for services (e.g., electricity, transport), giving mining companies cost certainty.
- b. Bundle services through SOEs for multiple industries, ensuring shared infrastructure is economically viable.

3. Co-Financing Infrastructure through PPPs:
  - a. Invite mining companies to co-finance infrastructure like ports, roads, and power facilities in return for operational cost reductions or tax benefits.
4. Infrastructure Hubs:
  - a. Designate strategic "mining hubs" in resource-rich regions where SOEs provide centralized services.

A suggestion to consider, that is not related to SOE's but the Department of Finances and taxes is the removal of import taxes on the emergency vehicles which the companies are obligated to have in accordance with the strict HSE requirements.

Yet another suggestion to consider, to have a section of the Mining School in South Greenland, where training and education for underground mining could take place (with possibilities for placements in operating mines), leaving initial education and training for field work and machine certificates and other courses at the Mining School in Sisimiut.

Advantages of This Approach

- **Minimized Public Expenditure:** Requires no direct capital investment, only optimization of existing resources.
- **Shared Benefits:** Infrastructure benefits both the mining sector and other industries, enhancing overall economic development.
- **Attracting Foreign Investment:** Reliable infrastructure reduces the risks and costs for international investors, making Greenland more competitive.

By leveraging existing SOEs and fostering partnerships, Greenland can effectively support the mining sector without straining public finances, ensuring sustainable growth in alignment with national goals.

Other comments to specific elements in the strategy:

- In GBA's view, it is essential that Naalakkersuisut takes on a role as an ad hoc advisor in connection with "...meetings between investment funds and the raw materials industry", and that this ad hoc role is exercised at the instigation of the needs of the primary parties - investors and the industry - has in relation to the concrete initiatives.

It should therefore not be Naalakkersuisut's role to facilitate meetings between the parties. This belongs to the primary parties in raw material exploration and extraction.

- GBA finds it positive that Naalakkersuisut wants the existing IBAs reassessed.
- It appears, among other things, of the strategy (p. 14), that "in cooperation with industry, we will work for measures that make it attractive and possible to carry out diverse, green solutions within energy-efficient infrastructure, such as water and wind power".

This position expressed in this quote is the way that industry and the public sector should cooperate in the mineral sector, where the public initiatives are taken at the behest of and coordinated with the interests and plans of the mineral sector.

- GBA calls for Naalakkersuisut to deal with the expropriation option in the Uranium Act, the Mining Act and the Small-Scale Act, so that the industry knows the prerequisites for this, whereby an investment-friendly environment can be created.

- In the strategy, it should be considered that the basic prerequisite for these projects to be viable is that they are economically sustainable. The industry's projects will not come to fruition if the economic sustainability undermines or decimates in the interaction with the social and environmental ditto.
- It is mentioned in the strategy that "Continued activity in the country is ensured by increasing the financial commitments obligating the exploration companies to explore in license areas". It's not clear whether this is supposed to be according to the law and if so which one or Naalakkersuisut contemplates to increase the companies' exploration obligations and/or to demand that part all or part of the obligation is to be executed in the exploration area. GBA is of the opinion that the existing arrangement works and is fair due to the opinion that is and in the future must be the license holders' decision how the obligation to explore is to be redeemed.
- The remarks about involving more parts of the public sector probably have little to do with part of the vision. The primary part of the vision should be to turn the industry into a main source of income to finance Greenlandic society.

In this context, it cannot be an ambition in itself to engage several parts of the public administration. Jobs are only one example of success that can happen in connection with the extraction of raw materials, but it must be in the interest of society that the primary part of these jobs will be created in the private sector.

- Demands are made – relevant or irrelevant – to the industry, which of course does not promote the industry's competitiveness internationally. The strategy lacks suggestions on how the minerals extracted in Greenland can be supplied to the outside world in connection with the green transition.

- Generally, it is the suggestions of GBA that in order to end up with a visionary strategy for the mineral resource industry, Naalakkersuisut should:
  - propose how to promote export opportunities and not only sets demands for the industry
  - propose mitigations for natural disasters
  - focus on import of CO₂ for CCS
- It should appear from the strategy that it is recognized from the political side that the economy is the prerequisite for the maintenance of the welfare society and therefore also the primary factor in connection with the realization of the raw material projects.
- The relevant parties in the raw materials industry should be able to involve Naalakkersuisut to the extent that a raw materials company wants to draw on public resources in advisory or other respects. The public sector, on the other hand, should not act as a facilitator, but rather as an ad hoc advisor in the broadest sense, to the extent that the parties in the industry – primarily the raw materials companies and investors – want the public sector involved.
- GBA works for and with gender diversification in relevant contexts. It seems to GBA, however, that the comments stated in the strategy are a little premature precisely in relation to the strategy, as long as the framework for the raw materials industry is not determined in more detail. Gender diversification is worked on in labor market policy, where it also belongs. GBA therefore recommend that the resources and skills that lie under the resort area, under which labor market policy belongs are used and not use resources in the raw materials area on something that is already taken care of elsewhere in the political spectrum.

In conclusion

GE would like to commend Naalakkersuisut for the intention of close collaboration with research. Such cooperation should be based on a market assessment of whether there is a need for such collaboration and, if so, to what extent it is necessary. GE encourages Naalakkersuisut to develop a visionary strategy that promotes export opportunities, addresses infrastructural barriers, and supports sustainable economic development.

The raw materials industry should be viewed as a key player in Greenland's transition to a self-sustaining economy and welfare society, and it is willing to participate in this work and contribute to the further development of the strategy.

We kindly request the Department to acknowledge receipt of this consultation response.

Kind regards

Lars Krogsgaard-Jensen
Legal Consultant

